

Obsah čísla:

Výťah z jednání staršovstva.....	2
Sabatikl.....	3
„Svatá země dnes“.....	5
Bibliodrama s pozváním.....	8
Jak žijeme: Křesťanská služba a Klub poznávání v dejvickém sboru.....	8
Kalendář na listopad 2023.....	12

Dušičky. Den válečných veteránů. Svatý Martin. Výročí Sametové revoluce. Závěr církevního roku. To mě napadá, když se řekne listopad.

Když se podívám do kalendáře, připomenu si ještě nejrůznější konkrétní akce, které jsou na listopad plánovány: dvě instalace nových pražských kolegů, celocírkevní setkání učitelů nedělek, konvent našeho seniorátu, výjezdní zasedání dejvického staršovstva, koncert Evangswingu, nocování v kostele s dětmi, nedělní „koláčování“, odpolední setkání s bibliodramatem pro Nedělníky a další dospělé...

Je to dost pestré. Setkání pracovní i slavnostní, celocírkevní, seniorátní i sborová, důvěrná a svým způsobem uzavřená i určená co nejširšímu okruhu lidí, pro všechny generace i výlučná, určená pro určitý věk.

Vida, podvědomě mám listopad spojený se zkracováním dní, s podzimním uvadáním barev a nástupem různých odstínů šedé a hnědé, určitě ne s pestrostí. O to větší vděčnost pociťuji, když se na ten dlouhý (a jistě ne úplný!) výčet významných dní, událostí a plánovaných akcí podívám. Máme se nač těšit. Nejspíš všichni nestihneme všechno, vždyť to by snad ani člověk nedovedl všechno vstřebat, máme však z čeho vybírat a můžeme se radovat z rozmanitosti podob církevního i sborového života.

Pro jistotu si připravme teplé boty a svršky na cesty v sychravém počasí a s radostí vzhůru do listopadu!

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 12.10.2023

- Ohlédnutí za tříměsíčním studijním volnem s. farářky S. Jacobea.
- Rozhovor se synodním kurátorem Jiřím Schneidrem o nájemném ze sborových prostor a farářského bytu. Synodní rada zašle konkrétní návrh dodatků k náj. smlouvám do konce října, tak aby mohly být diskutovány na výjezdním zasedání staršovstva. Předběžné úvahy směřují k navýšení celkového ročního nájemného o přibližně 120 tisíc Kč a jeho pravidelné meziroční valorizaci.
- Výjezdní zasedání se uskuteční 3.-5.11. v Mnichově Hradišti, program bude upřesněn na řádném listopadovém zasedání. Mj. půjde o zamyšlení nad budoucími úvazky farářek a obsazením laických funkcí.
- Detailní příprava konfirmační slavnosti a předchozího rozhovoru s konfirmandy.
- Podmíněně schválen záměr Našich pěvců podat žádost o dotaci MČ Praha 6 na roky 2024-25, s tím, že žádost bude splňovat stanovené podmínky a její koncept bude předložen ke schválení statutárům sboru do 18.10.
- Byla dokončena oprava plynových stoupaček v domě.
- Bylo schváleno proplacení cestovného konfirmandů a mládeže na Sjezd nejen evangelické mládeže v Čáslavi, rovněž cestovného a vložného na kurs učitelů NŠ 4.11. v Olomouci.
- Evangswing bude mít na zkoušky rezervované všechny pondělky 17:30-18:45.
- Schváleno přespání dětí ze ZŠ Filipka z Brna v modlitebně 13.-15.11., organizuje A. Macková.
- Schválen koncert flétnového souboru Syringa v sobotu 9.12.
- Schválen koncert Evangswingu 19.11. v 16:30 hod,
- Určen termín sbírky na JTD – 29.10.
- Připomenutí br. Světlíka, že v roce 2025 oslavíme kulatá výročí našeho sboru (100 let KS, 60 let samostatného sboru).

Příští řádná porada staršovstva: 2.11. 2023 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně e-mailem).

Sabatikl

Sabatikl (z latinského sabbaticus, což je z řeckého sabbatikos a to z hebrejského šabaton, šabat) neboli tvůrčí volno je označení pro placené, částečně placené nebo neplacené volno poskytované vysokými školami vysokoškolským učitelům za účelem vědecké práce, sebevzdělávání, práce na publikaci nebo psychohygieny. Tolik definice Wikipedie.

Jak psala už Majda v dubnovém úvodníku, farářky a faráři ČCE si o takový tříměsíční sabatikl mohou požádat po každých pěti letech ve službě. Během sabatiklu dostávají částečně zkrácený plat a náplň jejich studijního času musí schválit postupně staršovstvo, seniorátní výbor, Komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů a Synodní rada.

Když jsem se ze svého letošního sabatiklu vrátila k běžné práci ve sboru, zeptal se mě Matouš Heller na Obcování, jestli ten čas byl spíše studijní nebo spíše volno? Pokusím se proto i pro čtenáře Souterrainu popsat něco z toho, co jsem v oněch „šábesových“ třech měsících zažila.

Už od roku 2017, kdy jsem studijní volno čerpala poprvé a strávila jsem 80 dní na pouti do Santiaga de Compostella, jsem si plánovala se na Camino, tedy na Cestu, znovu vrátit. Jeden vtípek říká, že chceme-li Boha opravdu pobavit, máme mu říct o svých plánech. Tak nějak to dopadlo i s mým plánem pouti. V životě jsem doputovala jinam a na návrat na Camino si zřejmě budu muset ještě nějaký čas počkat. Nevadí.

Když jsem neputovala, alespoň jsme v letních měsících s Lancelotem dost kočovali. Navštívili jsme města a místa nová i dobře známá (alespoň mně, pro Lancyho bylo vlastně nové skoro všechno), najezdili jsme mnoho kilometrů ve vlaku i autem, dokola jsem balila a vybalovala. Ale taky hodně koukala kolem sebe, přemýšlela, psala si poznámky, strádala nápady i je s lehkostí nechávala odplynout, protože zkrátka nebyly použitelné. Právě tato lehkost zacházení s nápady pro mě charakterizuje ono „volno“. Během sabatiklu jsem nenosila neustále v hlavě, jaký program či text je třeba připravit na zítra, na pozítří, na neděli. Nemusela jsem si

poznamenávat každyčkou aspoň trochu inspirativní drobnost, protože „se to může hodit“. Mohla jsem setrvat v modlitbě, s textem, s myšlenkou, a pak je zase pustit, nerozvíjet je až do tvaru, který je přiměřený pro některé sborové setkání, článek nebo kázání. To je volnost, kterou v „běžném“ pracovním čase nemám.

Mohla jsem také číst. Soustředěně, pomalu, dlouhé hodiny. S poťouchlou radostí jsem si mnoho rán po psí procházce připomínala, že čtení je moje momentální náplň práce. Pak jsem si vzala knihu a ponořila se do ní. Nezvnil telefon. Nechodila mi oznámení o příchozích emailech. Nepípaly připomínky úkolů, které musím stihnout. Nečetla jsem v metru, mezi schůzkami, útržkovitě. V tom byl pro mě ten čas „studijní“. Zjistila jsem, že jsem dost pomalý čtenář. Ale nevadilo mi to. Protože to, co jsem měla možnost číst bylo inspirativní, hluboké, dobré. Sytila jsem se, byť jsem nepřelouskala ani jednu celou poličku své knihovny. Méně je někdy více.

V neděli jsem chodívala do kostela, na mši. Slavila jsem s různými společenstvími, pokaždé jako host, příchozí, outsider. To je moc užitečná optika, zvláště když už mnoho let slavím neděle se svým domovským sborem v roli farářky. Vděčně jsem přijímala všechna drobná uvedení do místních zvyklostí, pohostinnost, otevřenost, všimla jsem si naopak, jak mi bylo tam, kde o mně nikdo nezavádil ani pohledem. Oslavit den Páně tím, že člověk ráno v klidu vstane, vypraví se do kostela, ponoří se do liturgie, zaslechne něco povzbudivého, dá si dobrou kávu a třeba prohodí pár slov, poobědvá... to je vám taková radost a takový dárek.

Když školákům skončily prázdniny, nastala i mně další fáze sabatiklu. Začala jsem pracovat na krátké knížce, která snad vyjde zhruba v době, kdy budeme dávat dohromady prosincové číslo Souterrainu. Byla to pro mě naprostá terra incognita, ale naštěstí jsem v ní neobjevila lvy. Proces psaní mě nesmírně těšil, i když mi to rozhodně nešlo vždy hladce. I v těchto dnech jsem oceňovala, že mohu klidně jeden odstavec přepisovat pořád dokola hodinu, dokud s ním nejsem spokojená, nemusím odcházet od rozdělané práce k jiné, urgentnější.

Sabatikl, dlouhodobé studijní volno. Umožňuje mi ho zaměstnavatel, církve, a já jsem za to vděčná. Zátěž dlouhodobé

farářské absence však nese sbor – kolegyně farářka, staršovstvo i mnozí další. Díky vám všem, kdo jste mi tento čas darovali a různými cestami ho činili naplněným a vzácným.

Saša Jacobea

„Svatá země dnes“

Byl jsem požádán, abych napsal něco o kořenech současné situace ve Svaté zemi. Je to nevděčný úkol, protože bych nejradyji začal u toho, jak Římané po potlačení židovského povstání (podle vůdce nazývaném Bar Kochbově) přejmenovali v roce 132 našeho letopočtu římskou provincii JUDEU na PALESTINU (podle Filištinů, přesný název zněl „Syria Palestina“). Ale nemohu se vrátit tak daleko do historie, to by bylo na knihu, a ne na příspěvek do Souterrainu. Jméno Palestina je tedy původně zeměpisný pojem a Palestinci by neměli být nazýváni pouze Arabové, kteří tam žijí, chtě nechtě, společně s Židy. Ti podle rozhodnutí OSN dne 14. května 1948 vyhlásili v části Palestiny svůj stát Izrael, Arabové vyhlášení svého státu odmítli. A zaútočili na Izrael v bláhové a nahlas vykřikované představě, že všechny Židy zaženou do moře. Když jsem byl loni v Izraeli, viděl jsem na vlastní oči v muzeu cestovní pas Ben Guriona, prvního izraelského prezidenta, vydaný správou britského mandátního území Palestina, které jí bylo svěřeno Společností národů na Pařížské mírové konferenci v roce 1919. V roce 1922 Velká Británie rozdělila toto jednotné území na dvě - Palestinu a Zajordánsko. Dnešní Jordánské hášimovské království, kde vládne král Abdaláh II., podepsalo v roce 1994 mírovou smlouvu s Izraelem a tak jsem před rokem viděl na vlastní oči první společnou izraelsko-jordánskou továrnu, postavenou na společných hranicích. Neodpustím si poznámku, že „mír je možný“. Ve starších pramenech je současné území Jordánska uváděno jako Transjordánsko nebo Zajordánsko, protože leží na východ od řeky Jordánu. Stejně bylo označováno území dnešního Jordánska v letech, kdy podléhalo jako mandátní území Britům.

Ale vrátím se k Ben Gurionu cestovnímu pasu - stojí tam napsáno: NÁRODNOST: PALESTINEC, NÁBOŽENSTVÍ: ŽIDOVSKÉ. A v jiných pasech jiných lidí můžeme číst: národnost: Palestinec, náboženství

muslimské. Arabové žijící na území bývalého britského mandátního území si pro sebe posléze uzurpovali původně zeměpisný pojem, říkají si Palestinci a chtějí vyhlásit stát Palestinu. A podle tzv. Palestinské charty, správně Charty Organizace pro Osvobození Palestiny z roku 1964, v podstatě zničit židovský stát Izrael. Abych jim nekřivdil: V roce 1998, po mnohých výzvách z celého světa, přistoupila Palestinská národní rada při návštěvě amerického prezidenta Billa Clintona v Gaze k vypuštění těch článků z této Charty, které vyzývaly ke zničení Izraele a popíraly právo Izraele na existenci. To ovšem vyvolalo v řadách mnohých Arabů obrovskou vlnu odporu.

Současný izraelsko-arabský konflikt se datuje od vzniku mandátního území Palestiny. Když v Evropě sílil nacionalistický antisemitismus a v Rusku páchal carský režim pogromy, v Anglii vzniklo přesvědčení, že jsou Židé bez národního domova něco jako kosmopolitní tuláci bez kořenů. Britská imperiální vláda deklarovala v roce 1917 podporu sionistickému hnutí, které vzniklo ve druhé polovině 19. století mezi evropskými Židy. Hlavním cílem jeho představitelů bylo a zůstává přesídlení Židů do země izraelské (Erec Jisra'el) a vybudování a udržení židovského státu - národního státu Židů. Jeho duchovním otcem byl Dr. Theodor Herzl. V roce 1897 byla v Basileji založena Světová sionistická organizace. Osmanská říše zanikla v roce 1922, kdy byl zrušen sultanát, a Společenství národů pověřilo správou Palestiny Brity. Ta se měla stát opět židovskou domovinou (ale nikoli státem). Avšak každý další britský pokus vytvořit společné instituce Arabů a Židů v poměrném zastoupení obyvatel okamžitě narazil u Arabů na odpor, přestože Arabové měli v té době ohromnou početní převahu.

Během arabského povstání proti Britům došlo k prvnímu masakru židovských osadníků v Hebronu (1929). Britové situaci zvládali stále méně. Pak přišla druhá světová válka, pokus vyhladit Židy (holocaust, resp. hebrejsky šoa) a po válce „špatné svědomí Evropy“. Přečtěte si knihu Leona Urise „Exodus“. A tak - vzhledem k nemožnosti soužití Arabů s Židy - odhlasovala OSN v roce 1947 rozdělení Palestiny na dvě části, což arabské státy odmítly a vytvořily proti Izraelcům

„zbraň z nešťastných lidí“, která je pronásleduje dodnes. Místo aby sousední arabské státy přijaly arabské uprchlíky z války o existenci Izraele, tak jako Izrael vstřebal půl milionu židovských vyhnanců z arabských zemí, uzavřely je do táborů (odhadem jich bylo 670 000). A dokonce i jejich potomkům udělily status uprchlíků závislých na podpoře světa (dnes jich je asi 1, 5 milionu). Dva miliony osob bez státní příslušnosti žijí v Gaze a Egypt je přijmout nehodlá, neboť v nenávistném podhoubí této malé enklávy vznikla v roce 1987 teroristická odnož muslimského bratrstva Hamás. Gazané si ji sami zvolili v roce 2005 za svou vládu a ta s podporou neméně fanatického Íránu usiluje o zničení Izraele. Charta Hamásu v článku 4. vyhláší povinnost vyvražďovat nejen Izraelce, ale všechny Židy:

„Hamás se dívá s nadějí do budoucnosti, kdy naplní svůj slib Alláhovi, neboť Prorok prohlásil: ‚Poslední hodina nenastane, dokud muslimové nezvítězí nad Židy a všechny nevyhubí, dokud se Židé neschovají za kámen nebo za strom a ten kámen nebo strom neřekne: ‚Muslime, služebníku Alláha, za mnou se schovává Žid; pojd’ a zabij ho. Ale strom Gharqad to nevsloví, neboť je stromem Židů.‘“

Ani palestinská autonomní správa na Západním břehu Jordánu nehodlala nikdy Izrael uznat. Její požadavky při jednání o možné koexistenci dvou států obsahovaly naprosto nereálné a nespílitelné požadavky, jak ohledně statusu Jeruzaléma, tak zejména na návrat milionů potomků dávných arabských uprchlíků. Náboženská nenávisť je nekompromisní. A tak Izraelcům nezbývá než stále bojovat s teroristy o holou existenci a čekat na dobu, kdy (jak to výstižně napsal Alexander Tomský) Palestinci začnou konečně milovat své děti víc než nenávidět Židy.

V době, kdy tento příspěvek píši, ještě Izraelská armáda pozemní operaci proti Hamásu v Gaze nespustila. Netuším, co se bude dít, až ho budete číst. Nedělám si iluze o všech akcích Izraele, i když tuto zemi miluji, ale některá fakta jsou tzv. „do nebe volající“: Evropská unie posílá Arabům, kteří si říkají Palestinci, každoročně stovky milionů Euro. Humanitární pomoc nebo prostředky pro výrobu tisíců raket a zbraní všeho druhu?

Doufám, že jste četli o devadesátileté Gině Smiatickové, narozené v Čechách, ženě, která přežila koncentrační tábor Terezín, od války žila v Izraeli, a kterou teroristé Hamásu popravili v jejím obývacím pokoji. Na ruce této oběti řádění Hamásu zůstala vzpomínka na Terezín - vytetované číslo.

Daniel Heller

Bibliodrama s pozváním nejen pro Nedělníky

Srdečně vás zvu k účasti na bibliodramatu, což je prožitková metoda práce s biblickým textem ve skupině. Není to objektivní exegetická metoda, ani psychoterapie, ale živé setkání mezi jednotlivcem, skupinou jako celkem a textem tady a teď. Cílem je, aby každý účastník s otevřeností vstoupil do příběhu jako jedinec s unikátní minulostí, současností i budoucností, s jedinečnou duší i tělem, emocemi i intelektem. Každý biblický příběh je nejen o lidech, kteří žili kdysi, ale uchovává v sobě všeobecnou lidskou zkušenost lidí s Bohem. Ty se mohou stát v tu chvíli zcela zřetelné, a i my můžeme zažít osvobození, nasměrování, požehnání. Uchopení textu může být různé: dramatické, literární, pohybové, hudební, keramické... Záleží na tom, jaká konkrétně se sejde skupina a jaká vznikne skupinová dynamika, která v práci s textem sehraje důležitou roli. Akce se bude konat v neděli 26. listopadu od 13.00 do 16.30 hodin. Prosím o přihlášení do 18.11. na trgalova@gmail.com. Žádoucí je skupina o 5-15 účastnících. Těším se spolu s vámi na nevšední zážitek!

Magdaléna Trgalová

Jak žijeme:

Křesťanská služba a Klub poznávání v dejvickém sboru

S několika sestrami z křesťanské služby a klubu poznávání jsme se domluvily, že do listopadového Souterrainu napíšeme něco o těchto našich aktivitách.

Křesťanská služba

Při sborových oznámeních někdy slyšíme, že bude mít schůzi křesťanská služba. Možná, že jsou mezi námi někteří, kteří nevědí, co

se na takové schůzi děje a proč se to děje. A protože jsem se několik let práce v KS zúčastnila, podělím se o některé informace.

Schůzi obvykle někdo zahájí modlitbou, případně krátkou úvahou. Následuje sdílení o tom, jak se komu podařilo předat přání k narozeninám, jestli osobně nebo písemně a jak kdo byl při osobním setkání přijat. Narozeninová přání se snažíme předat osobně, někdy výjimečně přání odešleme poštou. Přejeme i jubilantům, kteří se sborového života nezúčastňují a které často ani neznáme. Přiznám se, že s tím jsem mívala problém, zazvonit u někoho, koho vůbec neznám, a předat přání k narozeninám, případně pozvat do sboru. Představovala jsem si, že někdo cizí zazvoní u mých dveří, jak bych reagovala... Ale někteří to umějí, a to je dobře.

Přání k narozeninám dostaneme připravené v obálce s nadepsanou adresou, naším úkolem je vybrat pro jubilanta příhodný verš z Bible, napsat ho do připraveného přání a připojit osobně několik slov s přáním a pak doručit. Při návštěvách se často dozvídáme, jak naši bratři a sestry žijí, jestli něco nepotřebují a pokud ano, snažíme se nějak pomoci.

Myslím, že křesťanská služba je potřebná, dobrá a potřebuje ochotné lidi. I naše dejvická křesťanská služba by uvítala, kdyby se její okruh rozšířil. Předávám k zamyšlení.

Jana Jasná

Paměť je ošidná potvůrka, nelze se na ni úplně spoléhat. Naštěstí máme k dispozici pomůcky, jako zápisníky, diáře ve fyzické a též elektronické podobě.

Zalistovala jsem tedy sešitkem, kde jsou zaznamenány zápisy schůzek křesťanské služby (dále jen KS), zde od 1. 9. 2002. Záznam, kde jsem prvně uvedená v „přítomni“, se datuje od 9. prosince 2018, což je nejpravděpodobnější termín, kdy jsem vstoupila do služeb KS.

KS se schází zpravidla jednou za měsíc po bohoslužbách, tvoří ji sestry farářky, sborová sestra a sestry: Mirjam Růžková, kterou s organizací a přípravou KS vystřídala Eva Javornická, dále dle abecedy Ivana Hellerová, Jana Kohoutová, Bohunka Minárová, Jana Poláčková, Nad'a Sleziaková, Jindra Zukalová, příležitostně vypomáhají sestra Hřebíčková a Ludmila Henychová.

Všechny členky KS navštěvují starší a zvláště nemohoucí členy sboru, nemocné, v sociální či jiné tísní, pamatují na jubilanty v den jejich narozenin gratulacemi formou dopisu s biblickým veršem a osobním přáním, drobným dárkem, květinou a zpětně informují ostatní, event. další členy sboru, kteří by případně mohli pomoci návštěvou či jinak.

Veselá příhoda z „natáčení“

Mnou první předaná gratulace sice byla doručena včas a do správných rukou, leč netuším, že přání musím vyplnit já, aha... natěšený jubilant otvírá dopisek, vytahuje pohlednici... a tam čistá plocha, nic, nic, ani písmenko... (připravované gratulační dopisy obsahují pouze podpisy farárek).

Cha, a nebyla jsem sama, komu se takový „vtip“ povedl!!

Eva Javornická

Někdy je ta naše práce úplná detektivka. Snažím se všechna přání doručit osobně. Tak se mi už několikrát stalo, že dotyčná sestra nebo bratr už na uvedené adrese nebydlí. Zvoním tedy na všechny zvonky v domě, pokud někdo nevyjde nebo neotevře okno a vypyávám se. Zatím se mi nestalo, když jsem se představila, že by mi někdo neodpověděl na moje dotazy. Potkala jsem se většinou s ochotnými lidmi informovat mě o hledaném bratrovi či sestře. Tím máme zpětnou vazbu o bývalých členech sboru, kteří se buď odstěhovali, nebo umřeli. S některými sestrami nebo bratry, kteří už nechodí do sboru a navštěvuji je pravidelně už několik let, mám vytvořený vztah; čekají mě a jsou rádi za přání a hlavně za Souterrain (i několik čísel, když zůstanou), který si rádi přečtou.

Nad'a Sleziaková

Klub poznávání

Ráda bych napsala pár slov o pořadu, který funguje od ledna 2009 dosud.

První program měla Jana Kohoutová na téma Michelangelo Buonarroti. Důležitým směřováním bylo „poznávání“ jak je v názvu klubu. Ze začátku nám neušla žádná významná pražská výstava. Důležité bylo také stanovit okruhy poznávání. Přednášky o judaismu, návštěvy synagog a přiblížení významu židovských svátků v podání

Martiny Študentové, spojenou s pečením dle židovských receptů. Další okruh bylo promítání videí z cest: Izrael, USA, etiopští křesťané, poloostrov Athos – kam nesmí ženy, Jižní Korea, Bhútán. Dalším okruhem byla literatura – zajímavé knihy, např. Dopisy Marie Terezie dětem a mnoho dalších. Vyprávění hostů – např. o Indonésii, Nepálu, životní příběhy jubilantů. Byly také časté procházky Prahou s výkladem historie. Doba kovidová naše schůzky poznamenala nemožností se scházet. V poslední době se rádi sejdeme „jen“ na popovídání, které nám všem chybí. Nezapomenutelnou stopu zanechali manželé Henychovi. Bratr farář Daniel léta připravoval vánoční posezení s písněmi a laskavým vyprávěním, Lidunka zase svým fantastickým vánočním pečivem.

Také rádi slavíme životní jubilea. Nelze jmenovat všechny lidi, kteří se na programech za ta léta podíleli; věřte, že seznam by byl dlouhý. Chci jen poděkovat všem přátelům, kteří přiložili ruku k dílu, aby programy byly zajímavé. Takže co nakonec? Jeden velký DÍK.

Drahomíra Bošková

Závěrem

Chtěla bych všem sestráám moc poděkovat za jejich hezké příspěvky. Poděkování patří také všem ostatním, které se na této nezištné práci v křesťanské službě nebo klubu poznávání podílí.

Naděžda Sleziačková

Kalendář na listopad 2023

Bohoslužby 9:30	5.11. VP	J. Helebrant
odkaz na on-line vysílání najdete zde:	12.11.	A. Jacobea, rodinné, Den veteránů
dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani	19.11.	A. Jacobea
	26.11.	M. Trgalová, konec církevního roku
	3.12. VP	M. Trgalová, 1. adventní, křest Aleny Novotné

YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:

youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tH8Ik-Fw

Děti (5 - 11)	každý pátek 15:30-16:30
Mládež (13+)	každý čtvrtek v 18:30
Křesťan. služba	neděle 26.11. po bohoslužbách
Děti + maminky	čtvrtky 2.11. a 16.11. 9:30-11:30
X-cátníci	úterý 14.11. v 19:00 téma: Hněv
Naši pěvci	každou středu 18:30-20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	každý pátek 9:15-10:15
Obcování	pondělí 27.11. v 19:00 téma: Advent
Biblická hodina	každé úterý 15:30-16:30 téma: list Galatským
Klub poznávání	čtvrtek 9.11. v 9:30 téma: Vyprávění br. Matouše o osudu Anny Kvapilové, přítelkyně Milady Horákové
Staršovstvo	řádné 2.11. v 19:00, výjezdní 3.-5.11. (Mnichovo Hradiště)
Ostatní	5.11. v 15:00 instalace Jonatana Hudce (FS Smíchov) 11.11. v 9:00 konvent PS (FS Kobylisy) 12.11. ve 14:00 instalace Kristýny Pilecké (kostel u Martina ve Zdi) 19.11. v 16:30 koncert Evangswing 22.11. mazání chlebů pro lidi v sociální nouzi (23.11. odvoz) 25.11. v 17:00 nocování v kostele (akce pro děti) 26.11. „Koláčování“ – prodej koláčů a buchet po bohoslužbách 26.11. v 13:00 Bibliodrama (nejen) pro Nedělníky (info: M. Trgalová)

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 19. 11. 2023.
Číslo vyjde 26. 11. 2023.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103